

løbet har udarbejdet rapporter, hvoraf det fremgår, hvor langt hvert enkelt kandidatland er kommet med hensyn til at efterleve optagelseskriterierne, og hvad der mangler.

Den seneste rapport om Bulgarien og Rumænien blev udsendt i oktober 2005, og trods store fremskridt begge steder understreges det, at der er et stykke vej endnu, før de to lande er parat til at træde ind som fuldgældige medlemmer af Unionen.

Kommissionens rapport rummer et detaljeret katalog over områder, hvor der skal gøres en ekstra indsats. Det vil jeg slet ikke komme ind på her. Selvfølgelig kan det ske, at landene ikke helt når målet og må vente på optagelse i f.eks. et ekstra år. Men målet må være, at Kommissionen, Europa-Parlamentet og medlemsstaterne opretholder presset, sådan at landene når at blive parat til nytår.

Københavnskriterierne skal naturligvis være opfyldt til punkt og prikke, inden optagelsen er en realitet. Der skal dog ikke være nogen tvivl om, at på den baggrund vil det være en stor glæde for Det Konservative Folkeparti at byde begge lande velkommen i EU.

Formanden:

Tak til fru Helle Sjelle. Så er det fru Lone Dybkjær som ordfører.

Lone Dybkjær (RV):

Det Radikale Venstre er positiv over for forslaget og vil stemme for forslaget ved den endelige vedtagelse. Vi synes også, det er godt gennemarbejdet, illustrativt og alt det der. Den eneste lille service, som det måske havde været hyggeligt at have, var nogle få faktuelle data om Bulgarien og Rumænien, antal indbyggere, landestørrelser og alt det der, som man jo er så heldig at man kan slå op på Udenrigsministeriets hjemmeside. Jeg savnede det bare sådan, lige da jeg sad og læste det. Det er mere af hensyn til fremtidige udvidelser, men jeg indrømmer gerne, at dataene er nemme at få fat i.

Om vi skal trække udvalgsbehandlingen lidt mere eller mindre, er vi afslappede over for, for det vil under alle omstændigheder være anledning til diskussion, fordi det jo er Rådet, der på basis af en rapport fra Kommissionen skal bestemme, om Rumænien og Bulgarien er klar. Så der vil under alle omstændigheder blive en fornyet diskussion, men hvis udenrigsministeren synes, det er fint, at vi trækker behandlingen lidt, så er det sådan set også o.k. for os.

Det er klart, at betingelserne skal være i orden, inden landene tiltræder, og derfor må vi jo se på udviklingen, om det er muligt, at landene er klar til 2007, hvad vi meget håber.

Når vi er så varme tilhængere af udvidelserne, er det, fordi det har vi været ved samtlige de udvidelser, der har været. Vi mener, at noget af det vigtigste i EU's historie har været, at vi har været i stand til at få alle de udvidelser, for det er det, der i virkeligheden er allermost i overensstemmelse med det helt oprindelige, da Romtraktaten, EF, Kul- og Stålonionen og EF-traktaten blev etableret i sin tid, nemlig det fredsskabende projekt.

Vi mener, at udvidelserne simpelt hen er basis for, at vi virkelig kan tale om, at EU fortsat opfylder sin rolle som værende en fredsskabende sammenslutning, som man sige.

Jeg synes også, at den danske rolle i forbindelse med udvidelserne, det, at vi ikke fik to grupper, A og B, dengang vi udvidede med de ti lande, viser, at et lille land – jeg vil nok sige måske med støtte af et større land et andet sted i verden, som spillede en rolle i den sammenhæng – kan være med til at sætte sit præg på dagsordenen.

Derfor er vi også tilhængere af de yderligere planlagte udvidelser med Tyrkiet og Kroatien, og hvad der nu kommer på dagsordenen. Det synes vi er vigtigt – igen for at opfylde kravet om EU's fredsskabende rolle.

Kl. 10.20

Så er der spørgsmålet om forfatningstraktaten, som har været rejst, og spørgsmålet om, hvad betingelserne er. Det er uden videre klart, at er forfatningstraktaten ikke vedtaget og Rumænien og Bulgarien er optaget, ja, så er de på linje med alle andre, og hvis forfatningstraktaten skulle være vedtaget, så er situationen en anden. Men det, der er det afgørende, som jeg egentlig har lyst til at sige her, er jo, at Bulgarien og Rumænien sammen med Tyrkiet var med i konventarbejdet og derfor på den måde har været med i hele processen. Det er jo afgørende, og det er givetvis også derfor, Rumænien og Bulgarien har accepteret tingene, sådan som de har accepteret dem.

Så har jeg to afsluttende ting: Jeg kunne godt tænke mig at drøfte betingelserne lidt, og der er det navnlig paragrafferne om overgangsbestemmelserne for udlændinges opkøb af fast ejendom. Der kunne jeg godt tænke mig at spørge udenrigsministeren, ikke lige nu, men eventuelt under udvalgsarbejdet, fordi det ikke fremgår af